

РЕШЕНИЕ

№ 233

гр. Благоевград, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на осемнадесети ноември
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Маргарита Коцева

Членове: Атанас Маскръчки
Илияна Стоилова

при участието на секретаря Мария Миразчийска
като разгледа докладваното от Маргарита Коцева Въззивно наказателно дело
от частен характер № 20221200600565 по описа за 2022 година

Производството пред Благоевградски окръжен съд е образувано по въззивна жалба на повереника на частния тъжител З. А. – адв. Е. Г., срещу Присъда № 8007 от 14.02.2022 г. по н.ч.х.д. № 174/2020 г. по описа на РС – П., с която подсъдимият Б. Л. е признат за невиновен в извършването на престъпление по чл. 148, ал. 2, пр. 1 вр. ал. 1, т. 1 и т. 2, пр. 2 вр. чл. 147, ал. 1 НК, като е отхвърлен и предявеният от частния тъжител З. А. против подсъдимия Б. Л. граждански иск за неимуществени вреди за сумата от 2 000 лв., частният тъжител е осъдена да заплати сумата от 480 лв. за изготвена по делото експертиза.

Във въззивната жалба се излагат доводи, че присъдата е неправилна и незаконосъобразна, защото събраните по делото доказателства установяват извършено от подсъдимия престъпление. Иск се обжалваната присъда да бъде отменена, подсъдимият да се признае за виновен и уважи предявения граждански иск в пълен размер.

В подаденото допълнение към въззивната жалба след запознаване с

мотивите на присъдата повереникът на частния тъжител – адв. Г., излага подробни доводи, че съдът не е възприел правилно събраните доказателства и е направил грешен правен извод, че деянието на подсъдимия Л. не е съставомерно от обективна и субективна страна. Излага подробни доводи за съдържанието на даденото от подсъдимия интервю, че то е саркастично и иронично, че целта му е била да zlepостави тъжителката пред обществото, като засегне доброто ѝ име, като в мотивите на районния съд имало противоречие, защото съдът се съгласява, че тонът е саркастичен, но в същото време прави извод, че информацията за тъжителя била дори положителна за нейната работа. В жалбата са налице подробни доводи, че употребеният от подсъдимия израз колко пари е източвала тъжителя А. се свързвало с получаване на средства, които не ѝ се полагат, не е отработила и едва ли не откраднала, поради което подсъдимият трябвало да бъде признат за виновен в извършено престъпление клевета, като е разгласил позорно и неистинско обстоятелство за тъжителя. Сочи се, че словосъчетанието „източвала пари“ носи негативна оценка за личността, твърденията, че тъжителят А. е източвала Община П. са позорни, защото се внушавало, че е имала противоправно, неморално и обществено укоримо поведение, като се прави и анализ на гласните доказателства в тази връзка. В жалбата се изразява и несъгласие с изводите на съда, че изнесената от подс. Л. информация била истинска, защото не съответствала със събраните по делото доказателства, от които не се установявало получаване от тъжителя възнаграждение от 2 500 лв., като с невярното си изказване подсъдимият е целят уронване авторитета на тъжителя и създаване на отрицателна репутация. Повереникът на частния тъжител излага и доводи за това, че е налице вина на подсъдимия, защото в случая не била налице добросъвестност в увереността на подсъдимия, с която разпространява твърденията си – сведенията бил получил от симпатизанти на партията, подал сигнал до компетентните органи, но не получил отговор на сигнала си, като в изказването си на инкриминираната дата е изложил лично и конкретно твърдение, с твърденията си подсъдимият не упражнява правото си да информира обществото, защото накърнява правата и интересите на тъжителя А., като разгласените от подсъдимия твърдения почивали на непроверени съмнения, не е бил сигурен в действителното положение, но е изразил категорично клеветнически твърдения за конкретни факти и според адв. Г. е действал при евентуален умисъл.

Иска се отмяна на присъдата и постановяване на друга, с която подс. Л. се признае за виновен по повдигнатото с частната тъжба обвинение и се уважи предявеният граждански иск в пълен размер.

Пред въззивната инстанция е проведено съдебно следствие, в което са събрани писмени доказателства.

В хода на съдебните прения пред Благоевградски окръжен съд частният тъжител А. не се явява, а упълномощеният от нея повереник - адв. Г., поддържа становището си за неправилност на присъдата – думите на подс. Л. „източвала парични средства“ уронвали достойнството, честта и доброто име на А.; не отговаряло на истината, че тъжителят получавала за 4 часа 2 500 лв.; подсъдимият не е могъл да има субективна увереност, че изнесената от него информация, отговаряла на истината, защото е получил същата от симпатизанти на партията, като макар и да е бил подал сигнал за проверка не е изчакал резултата от нея. Иска се отмяна на присъдата и налагане на подс. Л. на административно наказание глоба за престъплението по обвинението в частната тъжба.

Защитникът на подсъдимия Л. - адвокат Г., изразява несъгласие с направения от повереника на частния тъжител анализ на доказателствата. Прави се в пледоарията анализ на интервюто, в което водещата е насочила разговора към личността на тъжителя А., а подсъдимият само е казал фактите, с които е разполагал; адв. Г. обсъжда събраните писмени доказателства, установяващи според него истинността на казаното от подс. Л. относно изпълняваните длъжности от тъжителя и получаваните възнаграждения от същата за работата, която е вършила; че не било обидно изнесеното от подс. Л., че тъжителят е с положителни качества и работи, а и А. като председател на ОИК, работеща в кметството и членувала в политическа партия, можело да бъде критикувана като обществена личност и да се изрази мнение, че получава повече пари, отколкото например заслужава, но това не е обида, а критика; като макар и думата източва да има негативен оттенък, тъй като в случая същата не била свързана с невярно позорно обстоятелство, не била обида, а и подсъдимият се бил извинил за същата пред районния съд. Иска се да се потвърди присъдата на районния съд.

Подсъдимият Л. в лична защита сочи, че за интервюто, което било в директно излъчване, е бил предупреден кратко време преди това и е знаел, че

ще касае проведените местни избори в края на 2019 г., като той е отговарял искрено и честно на водещата. По отношение на думата източване сочи, че тази дума нямала според него безусловно лош характер, защото зависело от контекста, в който се е употребявала, като в случая не е имал предвид получаване от тъжителя на никакви нерегламентирани доходи, а че се формирал един финансов поток, като в три от случаите източникът е бил един и същ, а употребената от него дума в случая може и да не е най-правилната, но в директно предаване трудно подбиращ винаги най-правилната дума, като документите по делото установявали, че той е бил прав в твърденията си, като се е извинил и изразява съжаление, ако се е почувствала тъжителя А. неудобно.

Въззивният съд, след като обсъди материалите по делото, изложените доводи в жалбата, становищата на страните в хода на съдебните прения пред него и след като провери изцяло правилността на присъдата съобразно правомощията си по чл. 314 НПК, намира следното от фактическа и правна страна:

С атакуваната пред въззивната инстанция присъда на РС – П. подс. Б. Л. е признат за невиновен в това, че на 11.11.2019 г. публично в предаването „В мрежата“, излъчено по Национална телевизия „България 24“, е отправил клеветнически твърдения за частния тъжител З. А., а именно: „По едно и също време е изпълнявала 4 длъжности /учител, служител в общинска администрация на трудов договор, работи по европроекти и прочие/, средно на ден ѝ се събират по 12 часа положен труд, а има и дни, в които работи и по 24 часа“, „Само за 4 часа положен труд в Общината получава по 2 500 лева заплата, вие решете колко пари общо е източила г-жа А. от Общината при управлението на г-н Б. “, като е разпространил клеветническите твърдения и по друг начин - споделил е предаването и на фейсбук страницата си, като е оправдан за извършено престъпление по чл. 148, ал. 2, пр. 1 вр. с ал. 1, т. 1 и т. 2, пр. 2 вр. с чл. 147, ал. 1 НК. С присъдата е отхвърлен предявеният граждански иск от тъжителя З. А. срещу подс. Б. Л. за сумата от 2 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в засягане на доброто име и чест, унижение, психически негативни изживявания в резултат на извършеното престъпление, предмет на частната тъжба, ведно със законната лихва, считано от 11.11.2019 г. до окончателното изплащане на сумата като неоснователен, а тъжителят А. е

осъдена да заплати за разноските по делото по сметка на РС – П. сумата от 480 лева.

Безспорно в конкретния случай се установява фактическият състав на неправомерно увреждане, макар и деянието на подсъдимия Л. и според въззивната инстанция да не осъществява състава на престъплението, за което е обвинен с подадената пред районния съд частна тѣжба. По безспорен и несъмнен начин от доказателствата в хода на проведеното пред районния съд съдебно следствие и събраните писмени доказателства във въззивната инстанция се установява извършено от подсъдимия Л. деяние. Не са спорни по делото характеристичните данни за подсъдимия, както и данните за личността на частния тѣжител – подс. Л. и тѣжителят А. са били политически ангажирани личности към датата на обвинението, като подс. Л. е осъществявал функциите на председател на градската структура на политическа партия ВМРО - гр. П., а тѣжителят А. е била член на политическа партия ГЕРБ.

От събраните в производството писмени доказателства непротиворечиво се установява, че на 27.10.2019 г. са били проведени избори за общински съветници и кметове в Р България, като със заповед от 22.08.2019 г. на кмета на община П. на територията на община П. са били утвърдени общо 95 избирателни секции, а в ЦИК е постъпило писмо от същата дата, с което кметът на същата община е предложил състав на Общинската избирателна комисия, като с решение от следващия ден - 23.08.2019 г., ЦИК е назначил ОИК в Община П. в състав от 13 члена с председател тѣжителят З. А., като съгласно предходно решение от 15.08.2019 г. на ЦИК председателят на ОИК в общини с брой на секциите до 350 включително получава възнаграждение от 1 060 лв.

Писмените доказателства по делото установяват и съществуващите притеснения за ръководството на местната структура на ПП ВМРО, на която подсъдимият осъществявал функциите на председател, заради това, че тѣжителят била назначена за Председател на ОИК в П., тъй като била член на ПП ГЕРБ и същевременно работила в Общинска администрация П., както и депозираният от подс. Л. поради тези притеснения сигнал до Агенция за държавна финансова инспекция за извършването на проверка. Във въззивното производство е събран като писмено доказателство подаденият от подс. Л. в

АДФИ сигнал с вх. № 94-Б-1-/21.08.2019 г. от подс. Л. като председател на ПП ВМРО гр. П., съдържащ искане за извършването на проверка на изложени факти в сигнала /уведомление/ и касаещи тъжителя З. А., за да се уведоми обществеността в гр. П. /л. 34 от делото на въззивния съд/ – какви са били /трудови или служебни/ правоотношенията на тъжителя с Община П. от началото на мандата на кмета до началото на м. септември 2017 г., когато е била и учителка в едно от общинските училища; какви са изискванията за длъжността, какво е било образованието на тъжителя, работи ли и на трудов договор като учител; участва ли по проекти на общината и срещу какво заплащане, в какви комисии по обществени поръчки участва и получава ли заплащане и премии за това, има ли плащания към нея като член на екип по проекти и в същото време да е получавала обезщетение за майчинство, като в сигнала е посочена длъжността на тъжителя в ОБА – П. като „младши експерт в отдел „Европейско развитие и програми“. АДФИ /около 1 месец след депозирането на сигнала/ е преценила, че сигналът не съдържа данни от нейната компетентност, а твърдения за нарушения на трудовото и осигурителното законодателство, поради което с писма от 24.09.2019 г. е препратила същия по компетентност на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ и на Националната агенция по приходите, като на същата дата е изпратено и писмо до подс. Л. /няма данни дали и кога е получено същото/, че АДФИ е решила да не се възлага финансова инспекция на Община П., защото в уведомлението не се съдържаха конкретни данни за извършени нарушения на бюджетната, финансово-стопанската и отчетната дейност, както и на дейността по възлагане и изпълнението на обществени поръчки, като подс. Л. е уведомен и за препращането му на сигнала на ИА ГИТ и на НАП. НАП са получили сигнала на 25.09.2019 г., но са изготвили отговор от 14.10.2019 г. до подс. Л., че информацията относно трудовоправните отношения на тъжителя А. и регистрираните трудови договори била лични данни за лицето и не можело да бъде предоставена на подс. Л., а останалите въпроси в уведомлението му не били от компетентността на НАП. По препратеното от АДФИ на ИА ГИТ уведомление на 3 и на 8 октомври 2019 г. била извършена проверка за спазване на трудовото законодателство в Община П., като при проверката са констатирани множество нарушения, описани в съставения протокол за извършената проверка /л. 43-44 от делото на въззивния съд/, като няма данни

за тези констатации въпреки подаването на сигнал от подс. Л. последният да е уведомен като жалбоподател за резултатите от проверката. В протокола за извършената проверка са посочени нарушения от Община П. във връзка с договорите, сключени с тъжителя А. както следва: трудовият договор между тъжителя и общината от 11.01.2016 г. с 4-часов работен ден и възнаграждение от 450 лв., не е бил подписан от тъжителя, макар и общината като работодател да го е регистрирал; впоследствие на 16.01.2017 г. е имало промяна в срока на договора /до 31.12.2017 г./, като отново не е подадено уведомление за това изменение; със заповед от 01.09.2017 г. е било прекратено трудовото правоотношение на тъжителя, но и за това прекратяване не е изпратено уведомление в ТД на НАП; на 18.09.2017 г. за 8-часов работен ден и трудово възнаграждение от 1 100 лв. е сключен трудов договор до 31.08.2018 г., като и този договор не бил подписан от тъжителя, с допълнение към този договор от 29.09.2017 г. е променена длъжността на „Старши експерт“, за която се е изисквало образователна степен „магистър“, а тази на тъжителя била „бакалавър“, като не е изпратено уведомление за това до ТД на НАП, дадени са 3 предписания на Община П. за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от нарушенията.

При проверката от ДИТ – Благоевград във връзка със сигнала на подс. Л. на личното трудово досие на тъжителя А. са направени констатации в доклада /на л. 45-47 от въззивното производство/, като е констатирано /този доклад е с изх. № от 11.10.2019 г./, че на 14.07.2015 г. след прекратяване на предходното трудово правоотношение със същия работодател тъжителят А. е сключила Трудов договор № 3 от 14.07.2015 г. с І ОУ „Кочо Мавродиев“ в гр. П., на основание 67, ал. 1, т. 1 Кодекса на труда, с работно време - 8 часа на ден и трудово възнаграждение в размер на 515 лева, на длъжност „Учител по Информатика“, като трудовият договор е регистриран в ТД на НАП на същата дата. В периода на действие на този трудов договор /същият е прекратен със Заповед № РД-09-02 от 03.10.2019 г. по взаимно съгласие след заявление на тъжителя от 02.10.2019 г. за прекратяване на трудовото правоотношение/ тъжителят е получавала парични обезщетения поради бременност и раждане за периода от 13.07.2018 г. до 24.11.2018 г., парични обезщетения по чл. 50 КСО за времето от 25.11.2018 г. до 31.01.2019 г. и по чл. 50а КСО за времето от 01.02.2019 г. до 26.08.2019 г. През периода на същия този трудов договор тъжителят е имала сключен трудов договор с работно време от 4 часа на

основание чл. 111 КТ с Община П. /посочени по-горе/ - от 11.01.2016 г. до 10.07.2016 г. и от 11.07.2016 г. до 31.12.2017 г. /последният обаче е прекратен на 01.09.2017 г./, като от 18.09.2017 г. тъжителят има сключен договор с Община П. с работно време от 8 часа след като със заповед от 29.08.2017 г. ѝ е разрешено ползването на неплатен отпуск като учител, считано от 01.09.2017 г. до 31.08.2018 г., впоследствие за още 1 г. ѝ е разрешен неплатен отпуск - считано от 01.09.2018 г. до 31.08.2019 г., като за посочения период /с изключение на м. септември 2017 г./ тъжителят не е получавала трудово възнаграждение по съществуващото трудово правоотношение с І ОУ „Кочо Мавродиев" гр. П., като трудовият ѝ договор с училището е прекратен на 03.10.2019 г. /през периода на неплатения отпуск на тъжителя същата на 18.09.2017 г. има сключен трудов договор за определено време - до 31.08.2018 г., с работно време - 8 часа на ден, и трудово възнаграждение в размер на 1 100 лева, на длъжност „Младши експерт", отдел „Евроинтеграция", 10 дни по-късно - на 29.09.2017 г. е променена длъжността ѝ от „Младши експерт" на „Старши експерт", като впоследствие с допълнителни споразумения е променяна индивидуалната месечна заплата, последният размер е 1 310 лв., а след датата на обвинението по настоящето с допълнително споразумение от 02.12.2020 г. тъжителят А. е назначена от длъжността „старши експерт-европейско развитие и програми“ на длъжността „началник отдел-Европейско развитие и програми“.

Писмените доказателства по делото установяват и получавани от тъжителя допълнителни към трудовото ѝ възнаграждения суми за участие в три проекта /л. 228 от делото на районния съд и доклада на ДИТ - Благоевград/ - за участие в Звено 47 „Многофамилни жилищни сгради", А. е получавала ДМС за период от м. януари 2019 г. до м. юни 2019 г. (включително); за участие като ръководител на проект „Подобрене на административния капацитет на Община П. за изпълнение на приоритетна ос 1 „Устойчиво и интегрирано градско развитие" е получавала ДМС за период от м. декември 2016 г. до м. май 2019 г. (включително); и за участие в Звено 18 „Саниране сграда - ОА" – ДМС за период от м. януари 2019 г. до м. юни 2019 г. (включително).

Във връзка с изплатените суми за длъжност по проект от бюджета на проекта, от писма на Кмета на Община П., приложени по делото на районния съд, се установява, че към м. декември 2019 г., считано от 01.02.2019 г.,

тъжителят А. е работила по 6 европроекти, като по три от тях е получава допълнително възнаграждение както следва: за срока на първия проект от 03.04.2018 г. /до 03.04.2020 г./ - по 235 лв. брутна сума на месец, за срока на втория проект – от 02.04.2018 г. /до 02.04.2020 г./, по 177 лв. брутна сума на месец, и за срока на третия проект – от 19.07.2018 г. /до 19.01.2021 г./ - по 330,50 лв. брутна сума на месец /Проектите са „Подобряване на енергийната ефективност на обект“ Сграда на РПУ-обновяване на административна инфраструктура и сгради на РСПБЗН-обновяване на административна инфраструктура“, Проект „Подобряване на енергийната ефективност на обект „сграда на общинска администрация-обновяване на административна инфраструктура“ и Проект „Подобряване на енергийната ефективност на многофамилни жилищни сгради“, като възнагражденията са били изплащани на тъжителя в рамките на срока на проектите.

Еднопосочно събраните доказателства установяват и съдържанието на интервюто, което е посочено в частната тъжба, като от извършената по делото на районния съд експертиза от вещото лице Пъдевски за преглед на запис върху твърд диск, изпратен в плик от Национална телевизия „България 24“, и за снемане на хартиен носител на съдържанието на проведеното интервю между водещата на предаването "В мрежата", излъчено на 11.11.2019 г., и подс. Б. Л., включен за участие в предаването по телефона, като е възпроизведена частта от предаването, касаеща неговото включване, зададените въпроси от водещата и отговорите на подс. Л., в.л. е направило извод, че няма следи от манипулация или намеса върху записаната информация, като подс. Л. е включен за участие в предаването по телефона. Видно от съдържанието на хартиен носител интервюто е започнало с въпроси и коментар на два протокола от избирателни секции в гр. П., обсъждане на проведените избори и разочарованието от начина им на провеждане, коментари на зачерквания, допуснати грешки в протоколите, несъответствия между записани цифри с липса на единство относно словесното им изражение, като коментарът на подс. Л. е бил, че още в началото на изборния месец за тях е станало ясно на къде отиват нещата, още като са видели кой е назначен за шеф на ОИК в П. – „Така набралото популярност лице З. А.“. Водещата на предаването Светослава Рудолф в разговора с подс. Л. е заявила за тъжителя, че "Тази З. стана звезда, покрай това, че е сторъкия Шива, тя може да работи на няколко места едновременно и да взима заплати!", на

което отговорът на подсъдимия Л. е бил /както е цитирано в частната тъжба, така е посочено в експертното заключение/: „Ами говорим наистина за един много способен човек, на когото можем само да се възхищаваме, поне защото след последната проверка, след проверката на „АДФИ“ по наш сигнал е възхитително колко работоспособен човек е тя. По едно и също време е изпълнявала четири длъжности, и учител, и служител в общинска администрация на трудов договор, работи по европейски проекти и прочие, средно на ден ѝ се събират по дванайсет часа положен труд, има дни, в които работи по 24 часа, което е само адмирации към госпожата. Много се радвам, че колегите имат такъв кадър в техните редици. Само за четири часа положен труд в общината получава две хиляди и петстотин лева. Вие решете колко пари общо е източвала госпожа А. от общината по времето на господин Б.. Да не говорим за мъжа ѝ, съученик на господин Б., който е подизпълнител на обекти и просто нямаше как семейство А.и да не се отблагодари на началника си, съвсем логични са нещата." След това в интервюто подс. Л. е казал за тъжителя в отговор на въпрос на водещата „И той значи си е назначил тази З. А. като председател на общинската изборителна комисиия и тя прави тези протоколи, които ние показвахме!", че „Вижте аз не мога да виня господин Б., че е назначил точно госпожа З. А. и ние ако имахме толкова работоспособен човек в нашата организация, щяхме да бъдем много горди, човек който е работоспособен двадесет и четири часа в денонощието заслужава такава висока позиция!", като следва задаване на въпроси от водещата за „позамогнало“ се през последните четири години семейство на тъжителя, че се говори, че вече карали скъпи коли, а били доста бедни преди четири години, че съпругът ѝ е на кранчето на европроектите, като са записани след тези въпроси /макар и подсъдимият да не е чувал добре същите/ думи на подс. Л. като отговор - „Ами пак ще повторя, че при положение, че взимаш заплата от четири места, при положение, че мъжът ти се занимава, е подизпълнител на различни обекти, съвсем нормално е да вдигнеш житейския статус, хората да се ползват с някакви луксове." Подсъдимият Б. Л. не отрича участието си в предаването „В мрежата“ по национална телевизия „ България 24“, както и че е разпространил това предаване чрез профила си във фейсбук, че това е станало на 11.11.2019 г., като причините за дадената информация в интервюто по отношение на тъжителя З. А. било притеснението на членовете на ВМРО - П. от назначаването на същата за председател на Общинската изборителна

комисия, като била не само член на ПП ГЕРБ, но и служител от Общинска администрация П., на подчинението на кмета Б., като за всичките факти, за които е подаден сигнал до АДФИ според подсъдимия в партийната структура на ВМРО са получавали сигнали от техни симпатизанти, като проблема около личността на А. бил, че последната работи на четири места, а три от тях са с финансов източник Общинска администрация - П., което много често водело до морални задължения към определени лица, които са източник на финансиране, като сумата от 2 500 лева също е подадена като размер от получаваните сигнали от техни симпатизанти, а притесненията им се потвърдили от резултата при проверката на изборите пред АдмС – Благоевград, в производството пред който била установена разлика от над 400 гласа неправилно отчетени или изобщо неотчетени, като в проведеното интервю подсъдимият Л. не бил предварително запознат с въпросите, като за думата „източване“ сочи, че е вложил в нея смисъл, че имало събиране на един финансов поток, който идва от едно място, заплащането идва от едно място“.

В подкрепа на обясненията на подс. Л. са показанията на св. Петрана КирЯ., член на ПП ВМРО, която сочи, че около изборите почти всяка вечер провеждали събрания, на които се коментирала личността на З. А. и факта, че е избрана за председател на ОИК по политическо решение - предложена от ГЕРБ, като били притеснени, защото А. по това време е работила в общинска администрация, а също и като учител в училище „Кочо Мавродиев“, като тези факти са коментирани на различните предизборни срещи, че като получава доходи от тези длъжности не може да е обективна, а е зависима от ПП ГЕРБ.

По непротиворечив начин се установява и как интервюто е въздействало на тъжителя и семейството ѝ – след телефонно обаждане от техен близък дали са гледали предаването с участието на Б. Л., те /тя и съпругът ѝ – св. А./ са изгледали предаването, което освен това било широко разпространено в социалните мрежи, като една от лъжите в предаването била, че е получавала по 2 500 лева заплата, като тъжителят се е чувствала много зле след предаването, защото било казано там, че източва общината, като работи на четири места, много хора ѝ са се обаждали да ѝ казват за предаването, притеснявала се от колегите ѝ в Общината, не е искала да отива на работа, плакала, ограничила социалните си контакти, не е искала да излиза от дома си, като състоянието ѝ се подобрило около коледните празници /вж.

показанията на съпруга на частната тъжителка – св. А., и на св. П./.

При тази фактическа обстановка въззивният съд се съгласява отчасти с правните изводи в мотивите на РС – П., а именно, че подс. Л. не е извършил престъплението, за което е обвинен от частния тъжител А., доколкото и според въззивния съд престъплението не е осъществено от субективна страна. Подсъдимият е осъществил изпълнителното деяние от състава на престъплението по чл. 148, ал. 2, пр. 1 вр. с ал. 1, т. 1 и т. 2, пр. 2 вр. с чл. 147, ал. 1 НК, тъй като на 11.11.2019 г. публично в предаването „В мрежата“, излъчено по Национална телевизия „България 24“, и на същата дата със споделянето на предаването и на фейсбук страницата си, същият е разпространил позорно за личността на тъжителя А. неистинско обстоятелство, като в интервю по телефона в посоченото по-горе предаване подс. Л. е казал, че тъжителят А. „по едно и също време е изпълнявала 4 длъжности /учител, служител в общинска администрация на трудов договор, работи по европроекти и прочие/, средно на ден ѝ се събират по 12 часа положен труд, а има и дни в които работи и по 24 часа“, „Само за 4 часа положен труд в Общината получава по 2 500 лева заплата, вие решете колко пари общо е източила г-жа А. от Общината при управлението на г-н Б. “.

Във връзка със спорните в случая обстоятелства дали са клеветнически изречените от подсъдимия публично изрази въззивният съд намира следното: Безспорно следва да се приеме, че подсъдимият е получил информацията, която е споделил в интервюто, от симпатизанти на партията, на която е член, като за проверка на тази информация е подал и сигнал до АДФИ, като същият няма данни да е получил към датата на интервюто уведомление като подател на сигнала за резултата от извършената проверка от институциите, на които е препратен сигналът, но по делото са събрани писмени доказателства, установяващи констатациите по подадения от подсъдимия сигнал, направени предписания до Община П., копия на личното трудово досие на тъжителя. От събраните доказателства според въззивния съд следва да се приеме, че се установява истинността на част от обстоятелствата, заявени от подс. Л. в интервюто, които обстоятелства следва да се приемат като твърдение за съществуването на факти, които се отнасят до укоримо от гледище на морала поведение на тъжителя А., защото са от естество да накърнят доброто ѝ име в обществото. Въззивният съд не се съгласява с мотивите на РС – П., че не се

установявало подс. Л. да е заявил в интервюто позорящи личността на тъжителя А. факти, които да й дават негативна характеристика. Според въззивния съд в отговор на водещата на предаването Светослава Рудолф, която сравнява частния тъжител със „сторъкия Шива“, защото може да работи на няколко места едновременно и да взима заплати, са казани думи от подс. Л., които позорят личността на частния тъжител, защото всичките думи на подсъдимия за това колко тъжителят е „способна“, „работоспособна“, как заслужава адмирации и възхищение, че подсъдимият е радостен за такъв кадър, какъвто била тъжителят, не изразяват положителното му отношение към нея и качествата й, защото са казани в контекста на другите заявени думи от подсъдимия в интервюто и което е безспорно негативно за тъжителя, защото според подсъдимия тъжителят е „източвала“ пари на общината по времето на кмета Б., като това източване е било с изпълняването от нея на „четири длъжности, и учител, и служител в общинска администрация на трудов договор, работи по европроекти и прочие“, като преди това в интервюто се е споменало, че е била председател на ОИК, като полагала на ден по 12, а понякога и по 24 часа труд, като само за четири часа положен труд в общината получава 2 500 лева. С думите на подсъдимия се характеризира негативно личността на тъжителя А., защото с тях се заявява, че същата само се води на работа на повече от едно работно място /на 4 длъжности/, а в същото време работи само 4 часа и за тези четири часа получава 2 500 лв., които според подс. Л. са „източване“ на общината, защото са неправомерно получени от тъжителката, която работи само половин работен ден, за да ги получи, макар и да се води на работа на 4 длъжности, възнагражденията за които са свързани с Община П., като преди това в интервюто са изнесени данни за близост на семейството на тъжителя с кмета на общината Б..

Въззивният съд не се съгласява с мотивите на районния съд, че употребените от подсъдимия изрази в случая не били позорящи, защото този характер следвало бъде такъв в прекия смисъл, а не да се извлича от смисъла, от интонация, от начина на задаване на въпросите и да се правят предположения за това, което подсъдимият Л. е искал да каже. Доколкото не се касае за една отделна дума или изречени думи, които да се обсъждат самостоятелно без връзка с цялото интервю, дадено от подс. Л., не може да се приемат за правилни изводите на районния съд, че казаната информация

трябва в действителност да съдържа позорящи личността на частния тъжител факти, като личното впечатление на съда от посоченото в интервюто било „за личност, притежаваща качествата да изпълнява ръководни длъжности, за личност с организаторски способности, за човек, на когото в действителност може да се разчита“. Очевидно съдът не е следвало да има предвид само личното си впечатление от думите в интервюто и да взема предвид само тези думи, обсъдени без връзка с останалите отговори на подсъдимия в същото интервю, обсъдени във връзка със събраните писмени доказателства по делото, за да прави изводи, че подсъдимият не е разгласил позорни за личността на тъжителя факти. Неправилни са изводите на районния съд, че в интервюто подс. Л. бил направил положителна оценка на работата на тъжителя и на нейните способности /“и ние ако имахме толкова работоспособен човек в нашата организация, щяхме да бъдем много горди. Човек, който е работоспособен двадесет и четири часа в денонощието заслужа такава висока позиция”/, защото думите за способностите на тъжителя, казани в интервюто от подс. Л., не са обсъдени в мотивите във връзка със заявеното от подсъдимия „източване на пари“, с посочена значителна сума по размер от 2 500 лв., получавана като заплата за 4 часа труд в общината месечно, с едновременно изпълнение на четири длъжности, което очевидно за подсъдимия е невъзможно заради 8-часовия работен ден, като обсъдени думите за работоспособността на тъжителя във връзка със заявеното от подсъдимия неправомерно получаване от нея пари и то не еднократно, а в един продължителен период от време /при управлението на кмета Б., близък със семейството на тъжителя според подсъдимия/, не дава основание да се приеме, че подсъдимият в интервюто е направил положителна оценка на личността на тъжителката, а обратното – разпространил е позорящи личността й факти, защото незаслужено, неправомерно е получавала пари от общината в размер на 2 500 лв. само за 4 часа труд и по този начин я източва, като изпълнява 4 длъжности, за които, за да полага реално труд, трябва да работи денонощно. Че това е бил смисълът в казаните от подс. Л. в интервюто думи /а не този по личните впечатления на районния съд/ следва да се направи извод и от заявеното от подсъдимия в подадения от него преди интервюто сигнал до АДФИ, където се иска проверка за получаваните „двойни“ възнаграждения от тъжителя във връзка с работата, която изпълнява, от обясненията на подс. Л. в хода на съдебното

следствие пред районния съд, в които подсъдимият сочи за получената информация на колко места работи тъжителят, какво възнаграждение получава и че тези доходи и длъжности същият свързва с негативна характеристика на тъжителя, защото получава доходи, които не е изработила, като заради тези доходи е и налице зависимост на същата от кмета на Общината. Въззивният съд не се съгласява и с направения от районния съд анализ на позорящите личността на тъжителя факти с това, че същата е източвала или източила пари от общината. Според въззивния съд несъществена е разликата във времето на глагола, както е посочено в тъжбата и употребеното от подс. Л. в интервюто, защото все е свързано с продължило по-дълго време поведение на тъжителя по източване на средства, като въззивният съд не се съгласява, че посоченият израз не можело да се счете за „криминален“, за „престъпен“, защото преди това подсъдимият бил акцентирал на работата ѝ на четири длъжности, поради което за четиригодишния мандат на кмета е получила доста парични средства. Районният съд не е взел предвид, че макар и подсъдимият да е посочил в интервюто, че тъжителят е работила на четири длъжности, това посочване не е в положителен смисъл за работоспособността на същата, а я описва негативно, защото е невъзможно да работи на всичките тези длъжности всеки ден според него, но въпреки това се води на работа и получава противоправно пари. Не следва да се дава вяра на обясненията на подс. Л. за вложения от него смисъл в думата „източвала“ - като финансови средства, получавани от един източник - община П., и формиращи всъщност един финансов поток, като общоприетият смисъл на „източване на пари“ нито е този, който подсъдимият сочи в обясненията се, че е вложил, нито с оглед останалата част от интервюто може да се приеме, че подсъдимият е имал предвид това. „Източване на пари“ като израз винаги е свързано с разбиране в обществото за криминално или най-малкото противоправно поведение на лицето, което го прави, като това е имал предвид и подс. Л. с посоченото за тъжителя А., заради това същият преди интервюто е бил депозирал сигнал за проверка за проверка за неправомерно изразходване на средства при изплащане на възнагражденията на тъжителя А..

Въззивният съд се съгласява, че част от изнесените от подс. Л. факти са истински – тъжителят е имала сключени договори като учител с І ОУ „Кочо Мавродиев“ гр. П., с трудово възнаграждение в размер на 515 лева, като не

само за подс. Л., но и за симпатизантите на неговата партия, които са му дали сведения, явно е имало съмнения във връзка с трудовите възнаграждения на тъжителя А., която през м. септември 2019 г. не е била в неплатен отпуск от училището, в което е работела като учител, а в същото време се е водела на пълен работен ден в общината, като трудовото правоотношение с училището е било съществуващо до 03.10.2019 г., на която дата във връзка със сигнала на подс. Л. е била извършена проверка в Община П. от РИТ – Благоевград. Не е истина обаче, че за работата ѝ в училището тъжителят е получавала трудово възнаграждение, като за този факт подсъдимият е подал сигнал до АДФИ, но не е изчакал проверката по същия, за да разбере дали същата е получавала и трудово възнаграждение като учител /последното получено възнаграждение от тъжителя А. за работата ѝ като учител е за м. септември 2017 г., като за този месец доказателствата сочат, че е получила и възнаграждение за работата ѝ в общината/. Верен факт е, че през времето, докато е била на трудов договор като учител, тъжителят е била и на трудов договор /първо за 4 часа, а след това за 8 часа на ден/ и в Община П. като служител в общинска администрация с възнаграждения първоначално от 450 лв. за 4 часа, а след това последното възнаграждение е 1 310 лв., като в проверката на РИТ – Благоевград са констатирани няколко нарушения във връзка с трудовия договор на тъжителя с Община П., вкл. и това, че същата към датата на обвинението срещу подсъдимия не е имала необходимото образование за заемане на длъжността в общината /старши експерт/, на която в даден период на действие на трудовия ѝ договор е била назначена, но няма констатации за неоснователно получени възнаграждения от същата. Верен е и фактът, че тъжителят работи по европроекти, като по три от тях е получавала месечно възнаграждение съгласно събраните доказателства по делото – като месечните суми за трите проекта са били съответно 235 лв., 177 лв. и 330,50 лв., като същата е получила и възнаграждение в размер на 1 060 лв. за работата ѝ като председател на ОИК - П.. И макар да е вярно, че ако тъжителят беше получавал и заплатата си като учител наред с другите възнаграждения, то месечната сума е в размер на 2 500 лв., колкото сочи подсъдимият в интервюто, безспорно е неверен и в случая следва да се приеме като позорящ личността на тъжителя факта, че сумата от 2 500 лв. като заплата е получавана от тъжителя противоправно, защото е само за 4 часа работа и защото по този начин тя е източвала парите на общината, като

това е било и причината за нейното и на семейството ѝ замогване. Подсъдимият е имал право, след като е получил информация от симпатизанти за получавани трудови възнаграждения от няколко места от тъжителя и съмнения за невъзможност да се извършва работата на тези длъжности в рамките на дневните човешки възможности за работа, за нарушения при назначаването ѝ на работа, да подаде сигнал до компетентните органи за извършване на проверка, като доколкото източникът му на информация не е бил достатъчно достоверен, макар и тъжителят А. да е била публична личност и като такава да е допустимо да бъде публично критикувана за свои действия, подс. Л. е следвало да изчака проверката по неговия сигнал и тогава публично да изнася информация, но която е вярна, защото в случая не е вярно посоченото от подсъдимия, че тъжителят е получавала по 2 500 лв. за 4 часа положен труд, че е източвала поради това пари на общината, макар и подсъдимият да е смятал, че казаното от него отговаря на действителността, защото са се говорили тези факти на събранията на партията около изборите през октомври 2019 г.

Поради горните съображения въззивният съд намира, че е налице клевета, осъществена като деяние от обективна страна. Въззивният съд се съгласява обаче с мотивите на РС - П., че не е налице умисъл у подс. Л. за разпространените от него позорни неистински факти, доколкото според въззивния съд е действал при небрежност. Подс. Л. като пълнолетно и вмняемо лице не е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си и не е предвиждал настъпването на вредни последици от същото /засягане честта и достойнството на тъжителката и на обществената оценка за нея/, но е бил длъжен и е могъл да предвиди негативните последици от интервюто, защото макар и да е имал информация от симпатизанти, тази информация не е била все още проверена по неговия сигнал, поради което същият е следвало да не изнася тези позорящи обстоятелства, представяйки ги като истински, защото е бил длъжен и е могъл да предвиди, че същите могат до опетнят доброто име на тъжителя в общество. Не може да се приеме, че подс. Л. е имал съзнанието, че са истински всички факти, които казва в интервюто за частния тъжител, защото е имал информацията за това от симпатизанти на партията, защото макар и от показанията на разпитаната като св. КирЯ. да се установява фактът на водени такива разговори, очевидно се касае за непроверена информация, и доколкото същите факти имат позорящ характер

и с депозирането на сигнал за тяхната проверка, подсъдимият е имал съмнения дали е вярно посоченото от него. В случая не следва да се приема, че подс. Л. се ползва от основно човешко право – правото на свободно изразяване като уведоми обществеността за въпроси относно личността на тъжителя А., доколкото същият е бил длъжен и е могъл да предвиди при конкретните обстоятелства, при които е дал интервю, в което публично е твърдял позорящи частния тъжител обстоятелства, че може носи отговорност за своите действия, тъй като информацията му за възнаграждението на тъжителя и за това за колко часа положен труд го получава, направеният от него извод поради това за поведение на тъжителя, че така източва парите на общината, е била по устна информация от симпатизанти на партията и преди да приключи проверката по неговия сигнал, като това е могло да позори частния тъжител и доброто му име в обществото.

С оглед на горните съображения следва да се приеме, че с действията си в конкретния случай подс. Л. е осъществил противоправно деяние – разгласил е публично /при участие в интервю и чрез споделяне след това на интервюто на фейсбук страницата си, като достъп до информацията са имали неопределен и неограничен кръг лица/ обстоятелства, които са позорящи за тъжителя и неистински, които изразяват отрицателна оценка за личността ѝ и съгласно общоприетите норми за човешко общуване и зачитане на самооценката на другите са позорящи по своя характер – че само за 4 часа положен труд в общината получава по 2 500 лв. заплата, така е източила пари от общината при управлението на кмета Б.. Безспорно се установява наличието на вреди от действията на подсъдимия - от показанията на свидетелите, близки на тъжителя, се установява, че след интервюто А. е получила обаждания за него и след като го е слушала, това ѝ се е отразило негативно, до коледните празници същата се е затворила в себе си, ограничила е контактите си, притеснявала се е как ще се отнасят с нея колегите ѝ в общината, пиела хапчета за успокояване. Неправилни са изводите на районния съд, че твърденията на подсъдимия не били уронили доброто име на тъжителя сред колегите ѝ, като са налице доказателства, че случилото се е повлияло отрицателно на тъжителя и на семейството ѝ /показания на св. А./, като същото обективно е в състояние да повлияе негативно на оценката на обществото за тъжителя и от показанията на св. П. се установява, че изнесеното в интервюто е коментирано сред колегите в

отсъствие на тъжителя, която видимо са я възприели като променена след интервюто, като коментирането на предаването и приетото от въззивния съд, че някои от фактите в него са позорящи личността на тъжителката и неистински /наред с изнесените истински факти/, води до извод за уронване на доброто име на тъжителя в обществото. Деянието на подсъдимия следва да се определи като противоправно, тъй като с неговото извършване подс. Л. е нарушил задължението си да не вреди другиму, като е засегнал чувството на частния тъжител за лично достойнство, самооценката му и положителната оценка, която всеки има за собствената си личност и обществена ценност. От доказателствата по делото следва и извод за наличието на причинна връзка между извършеното от подсъдимия деяние и неимуществените вреди, претърпени от тъжителя – част от душевните болки и страдания след интервюто и разпространението на същото чрез Фейсбук са пряко отражение на думите на подсъдимия за неправомерно получавани доходи от трудово възнаграждение от тъжителя само за 4 часа работа месечно, че така тя източва пари от общината и се замогва, и достигането до неограничен кръг от хора на тези неистински факти. Безспорно е налице и другият елемент от състава на непозволено увреждане – вината на подсъдимия за извършено непозволено увреждане. Той не е съзнавал противоправния характер на деянието си и не е предвиждал настъпване на вредни последици от него /засягане личността на частния тъжител А./, но в конкретния случай е могъл и е бил длъжен да ги предвиди, като е трябвало да изчака проверката по подадения от него сигнал, доколкото информацията му е от симпатизанти /които не е ясно откъде я имат с оглед нейната достоверност/, макар и тъжителят да е публична личност и свободата на словото, с която разполага подс. Л., който също е бил публична личност в гр. П., да му дава възможност да я критикува във връзка с нейни действия и длъжност, същата свобода не му е давала право да разгласява позорящи нейната личност обстоятелства, за които все още не е била приключила проверката по подаден от него сигнал, като поради проявената небрежност от подсъдимия, който е изнесъл позорящи факти, за истинността на които все още не е бил проверен подаден от него сигнал, същият следва да понесе своята гражданска отговорност. С оглед на горните съображения следва извод, че подсъдимият е виновен за извършването на непозволено увреждане по отношение на личността на тъжителя А., като формата на вината му е небрежност. Въззивният съд

намира, че са налице всички предпоставки за ангажиране на гражданската отговорност на подсъдимия – извършено е противоправно и виновно деяние поради проявената небрежност. С това деяние са причинени неимуществени вреди на тъжителя, налице е причинна връзка между деянието и вредите. Не са налице основания за ангажиране на наказателната отговорност на подсъдимия поради липса на умишъл у същия при извършените от него действия с казаните думи в интервюто с водещата Рудолф за личността на тъжителя А.. Събраните пред районния и въззивния съд доказателства не дават основание да се направи извод, че подсъдимият е съзнавал, че деянието му има общественоопасен характер и че е допускал с извършените от него действия да накърни доброто име на тъжителя в обществото и да засегне чувството му за чест и достойнство, като ползването на информация от симпатизанти /макар и да не се сочат с конкретни имена/ и подаването на сигнал за проверка на същата дава основание да се изключи както пряк, така и евентуален умишъл на подсъдимия за стореното от него, поради което и не следва да се уважи искането на частното обвинение за признаване на подсъдимия за виновен в извършено престъпление квалифицирана клевета.

При преценка размера на обезщетението, което следва да бъде заплатено от подсъдимия на частния тъжител за причинените ѝ неимуществени вреди вследствие извършеното непозволено увреждане съдът съобрази следното: От показанията на разпитаните свидетели /вж. показанията на св. А. и П./ се установява, че след като тъжителят е узнала за интервюто с подс. Л. същата е изпитала много силни притеснения, които са били възприети в семейството и сред колегите ѝ, била е обидена, защото казаното според нея са били лъжи, трябвало е да взема хапчета за кръвно и успокоение, като притесненията ѝ са продължили до коледните празници същата година, не се установява да е имало други последици за тъжителя. С оглед на отражението на интервюто /като следва да се има предвид, че част от изнесените от подсъдимия факти са били верни, както и че част от фактите са касаели съпруга на частния тъжител, като в настоящето производство не е изследвано поради липса на такова обвинение истинността на същите, но безспорно негативните преживявания на тъжителя са били свързани и с тези изказвания на подсъдимия/ и конкретно на установените неистински факти за тъжителя /че за 4 часа положен труд получава 2 500 лв. и така е източила пари от общината по време на управлението на кмета Б./ за причинените на

тържителя А. вреди заради фактите, предмет на обвинението и които въззивният съд приема за неистински, подсъдимият следва да ѝ заплати обезщетение в размер на 1 000 /хиляда/ лв., което по справедливост ще я възмезди за негативните емоции, които е била принудена да търпи поради извършеното от подсъдимия деяние, като в частта над уважения размер предявеният иск следва да се отхвърли като неоснователен. Изложеното по-горе налага изменение на постановената присъда в частта, с която е отхвърлен предявеният граждански иск, като се отмени в тази част и подсъдимият се осъди да заплати на гражданския ищец и частен тържител в производството сумата от 1 000 /хиляда/ лв. като обезщетение за претърпените неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на увреждането. Подсъдимият не следва да бъде осъден да заплати на тържителя направените от него разноси по делото с оглед потвърждаване на присъдата в оправдателната ѝ част и разпоредбата на чл. 190, ал. 1 НПК. Подс. Л. следва да заплати по сметка на Благоевградски окръжен съд сумата от 50 лв. като държавна такса върху уважения размер на предявения граждански иск.

Водим от горното и на основание чл. 334, т. 3 и т. 6 във връзка с чл. 337, ал.3 и чл. 338 НПК Благоевградски окръжен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА Присъда № 8007 от 14.02.2022 г. по н.ч.х.д. № 174/2020 година по описа на Районен съд – П., като **ОТМЕНЯВА** същата в частта, с която е отхвърлен предявеният граждански иск от З. Я. А. срещу Б. В. Л., и вместо това постановява: **ОСЪЖДА** Б. В. Л. с посочена самоличност в присъдата да заплати на З. Я. А. с ЕГН *****, с адрес в гр. П., ж.к. С., бл. *, ап. *, за претърпените от последната неимуществени вреди сумата от 1 000 /хиляда/ лв., ведно със законната лихва от 11.11.2019 г. до окончателното плащане на дължимото; в частта над уважения размер отхвърля предявения граждански иск като неоснователен, като оставя без уважение направеното искане за осъждане на подсъдимия Б. В. Л. да заплати на З. Я. А. направените

разноски в производството. В останалата част **ПОТВЪРЖДАВА** посочената по-горе присъда.

ОСЪЖДА подсъдимият Б. В. Л. да заплати по сметката на Благоевградски окръжен съд като държавна такса върху уважения размер на предявения граждански иск сумата от 50 /петдесет/ лв.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____